

RESSÒ DE LA PARAULA

Una sola veritat / diverses mirades

Entenem que la nostra fe resulti escandalosa per a molts «benpensants» actuals, com ho ha estat en el passat. Un escàndol que per a alguns és motiu de no creure i per a uns altres una raó de creure.

Així, els cristians celebrem el fet que no tenim ulls, sinó per a un individu, un sol ésser humà, en qui reconeixem tota la Veritat, tot el Bé i tota la Belleza, a la qual aspira qualsevol criatura en la història, en el present i en el futur. Proclamem els cristians que Jesucrist, aquella persona concreta, que va existir visiblement fa dos mil anys, és la salvació del món sencer. La salvació de tots i cadascun dels éssers humans, de qualsevol raça, cultura o religió; la salvació també del cosmos i de tota la creació.

El que anomenem «escàndol» no només es troba en gent culta que pensa aquestes qüestions. En realitat és molt comú en gairebé tots els qui diuen no creure, encara que no ho formulin expres-

sament. Perquè està molt generalitzada la creença que no és possible una única veritat, acceptable per tothom, que salvi qualsevol criatura de qualsevol temps o lloc: cadascú té el seu camí i el que pot ser veritat i vàlid per a un no té perquè ser-ho per als altres. Una veritat exclusiva, pensen, només conduirà a la dictadura del pensament i l'anul·lació de la pluralitat.

Uns altres pensen, no sense raó, que si realment qualsevol idea o pensament és veritat, encara que siguin diferents o contraris, és que no existeix tal veritat. Per a ells, que hi hagi algú que proclamí una veritat per a tots és un allibera-

ment i una salvació: aquesta veritat existeix realment!

Uns altres, des de dins del cristianisme, solucionen el problema dient que en realitat entre Jesucrist i els altres sistemes de pensament o religions no hi ha diferència: hem de saber trobar la síntesi de tots, perquè hi hagi concòrdia i pau. Tanmateix la nos-

tra mirada segueix fascinada per Jesucrist. Ell, havent-se alineat amb nosaltres, havent compartit la nostra vida en tot, baixa a les aigües com qualsevol penitent i damunt seu s'obre el cel, perquè s'escolti la paraula més estimulante: «Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut» (Lc 3,22).

La mirada dels cristians no hi contempla una idea, ni un líder seductor, ni un cap opressor. Descobreix una persona viva en la qual s'ha vessat tot l'amor de Déu, perquè des d'Ell aquest amor es reparteixi a tots els racons del món. Aquella escena el va tenir a Ell com a protagonista, però es va produir perquè tot ull la contemplés; i aquella paraula estava destinada a Ell, però havia d'assolir totes les orelles del món. Així ens ho va explicar al llarg de la seva vida i en la seva mort.

Ja sabia Déu que cada mirada i cada oïda té les seves peculiaritats. Però tots els éssers humans de la terra, per diferents que siguin, poden i han de trobar-se compartint la mateixa fe i el mateix amor.

Com afirmava un gran teòleg catòlic, segons la nostra fe, la Veritat és simfònica: una bellíssima pluralitat de colors i sons, harmonitzats, des d'una única Veritat: Jesucrist.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Una mirada cristiana sobre la diversitat

Una mirada observadora sobre les persones i els grups humans produeix una sorpresa: la sorpresa de la diversitat. Repassant només els membres de la pròpia família, o els grups als quals pertanyem, o els pobles que coneixem, constatem una diversitat enorme. No hi ha dues persones iguals, en manera de ser, en opinions, en decisions, ni dos grups iguals; cada grup està marcat per les persones que el constitueixen, amb accents diversos. I constatem també una qüestió important: hi ha maneres de ser i accents que són positius, i n'hi ha que són negatius.

No és fàcil saber viure la realitat de la nostra enorme diversitat. Aquest «saber viure la diversitat» forma part de la maduresa humana. Les paraules

de sant Pau en la segona lectura de la missa d'avui són una «mirada cristiana sobre la diversitat». Posa de relleu que cadascú té unes capacitats i unes disposicions determinades, distintes unes d'altres. I subratlla dues coses: la primera és que aquestes capacitats són obra de l'Esperit de Déu; i la segona, que són donades per al bé dels altres, de la comunitat. Això corregeix moltes reaccions que vivim quasi espontàniament i que, per tant, considerem com a normals i bones. Una és considerar les diferències com una irregularitat, com una mancança, o fins i tot com una ofensa i una agressió, i que cal corregir. Una altra és considerar que els grups i les comunitats humanes només poden anar bé quan són uniformes, o almenys

quan amaguen o callen les diferències. Els dos accents de sant Pau són senzills d'entendre però molt difícils de viure: les diferències no són pals a la roda sinó dons de l'Esperit, i les comunitats humanes han d'aprendre a créixer no en la uniformitat sinó en el pluralisme i l'enriquiment mutu.

Hi ha un aspecte que Pau aquí no planteja; i és quan les diferències en les opinions i les decisions són negatives i destructives de la comunió. Això necessita un plus de discerniment i de seny que no es pot plantejar ara i pot ser tema de reflexions properes.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

ECO DE LA PALABRA

Una sola verdad /
diversas miradas

Entendemos que nuestra fe resulte escandalosa para muchos «bienpensantes» actuales, como lo fue en el pasado. Un escándalo que para algunos es motivo de no creer y para otros una razón de creer.

Así, los cristianos celebramos el hecho de que no tenemos ojos, sino para un individuo, un solo ser humano, en quien reconocemos toda la Verdad, todo el Bien y toda la Belleza, a la que aspira cualquier criatura en la historia, en el presente y en el futuro. Proclamamos los cristianos que Jesucristo, aquella persona concreta, que existió visiblemente hace dos mil años, es la salvación del mundo entero. La salvación de todos y cada uno de los seres humanos, de cualquier raza, cultura, o religión; la salvación también del cosmos y de toda la creación.

Esto que llamamos «escándalo» no sólo se halla en gente culta que piensa estas cuestiones. En realidad es muy común en casi todos los que dicen no creer, aunque no lo formulen expresamente. Porque está muy generalizada la creencia de que no es posible una única verdad, aceptable por todos, que salve a cualquier criatura del tiempo o lugar que sea: cada uno tiene su camino y lo que puede ser verdad y válido para uno no tiene por qué serlo para los otros. Una verdad exclusiva, piensan, sólo conducirá a la dictadura del pensamiento y la anulación de la pluralidad.

Otros piensan, no sin razón, que si realmente cualquier idea o pensamiento es verdad, aunque sean diferentes o contrarios, es que no existe tal verdad. Para ellos, que haya alguien que proclame una verdad para todos es una liberación y una salvación: ¡esa verdad existe realmente!

Otros, desde dentro del cristianismo, solucionan el problema diciendo que en realidad entre Jesucristo y los demás sistemas de pensamiento o religiones no hay diferencia: hemos de saber encontrar la síntesis de todos, para que haya concordia y paz.

Sin embargo nuestra mirada sigue fascinada por Jesucristo. Él, habiéndose alineado con nosotros, habiendo compartido nuestra vida en todo, baja a las aguas como cualquier penitente y sobre Él se abre el cielo, para que se escuche la palabra más estimulante: «Tú eres mi hijo, el amado; en ti me complazco» (Lc 3,22).

La mirada de los cristianos no contempla aquí una idea, ni un líder seductor, ni un jefe opresor. Descubre una persona viva en la que se ha volcado todo el amor de Dios, para que desde Él este amor se reparta a todos los rincones del mundo. Aquella escena le tuvo a Él como protagonista, pero se produjo para que todo ojo la contemplara; y aquella palabra estaba destinada a Él, pero debía alcanzar todos los oídos del mundo. Así nos lo explicó a lo largo de su vida y en su muerte.

Ya sabía Dios que cada mirada y cada oído tiene sus peculiaridades. Pero todos los seres humanos de la tierra, por diferentes que sean, pueden y deben encontrarse compartiendo la misma fe y el mismo amor.

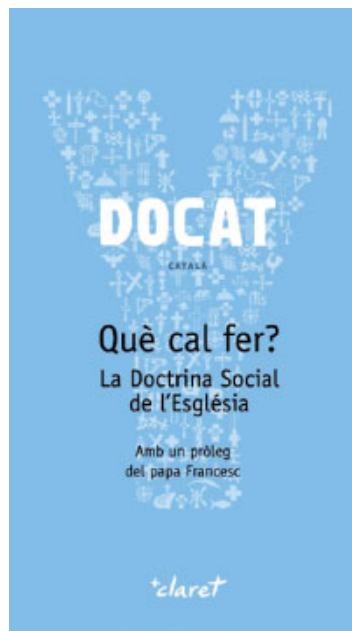
Como afirmaba un gran teólogo católico, la Verdad es sinfónica: una bellísima pluralidad de colores y sonidos, armonizados, desde una única Verdad: Jesucristo.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Surt a la llum *Docat*

L'Editorial Claret ha publicat *Docat*, guia jove de la Doctrina Social de l'Església, que és un instrument excepcional per ajudar els joves d'avui a conèixer i viure els ensenyaments de caràcter social de l'Església catòlica. Constitueix, a més, una interessant continuació del *YouCat*, el popular Catecisme jove de l'Església. Aquest compendi vol respondre globalment a la pregunta «Què cal fer?», és a dir, donar orientacions d'actuació i comportament entorn diversos temes (la família, el treball, la justícia, el medi ambient, la pau, etc.) des de la perspectiva de la Doctrina Social de l'Església. L'estructura és similar a la del *Youcat*:

text central en format de preguntes i respostes, glossari, índex temàtic i de noms, il·lustracions, cites i fotos proposades pels mateixos joves.

Docat vol motivar els joves per arribar a llegir els grans documents de l'Església en els seus originals i perquè actuïn segons les màximes de la veritat, de la justícia i de l'amor.

El papa Francesc, que n'escrivi el pròleg, entre altres coses diu als joves: «Procureu que la nostra Església es transformi, que resti viva i se senti al·ludida pels crits dels qui estan privats dels seus drets, per les súpriques dels qui sofreixen i per aquells de qui ningú no s'ocupa.»

Homenatge a Javier Velasco

Dissabte 26 de gener a las 17 h, a la Casa de l'Església del Bisbat de Sant Feliu, tindrà lloc un acte en memòria i homenatge al que va ser responsable a la diòcesi del Secretariat d'Animació Bíblica de la Pastoral.

L'acte serà presidit pel bisbe Agustí i participaran i intervindran persones relacionades amb els diferents àmbits de la vida de Javier Velasco: Família, Bisbat de Sant Feliu, Associació Bíblica de Catalunya, ISCREB, Club Social Fordis i Escola d'Animació Bíblica.

També participaran, amb la seva música, Mn. Francisco García i Cor Nou.

► **Amb els rectors que acullen seminaristes.** El passat 9 de gener, al matí, va tenir lloc al Seminari Conciliar, una reunió de l'equip de formadors del Seminari amb els rectors que acullen seminaristes, tant de Barcelona com de Sant Feliu de Llobregat. Té la finalitat de coordinar millor la formació dels

que es preparen al sacerdoci, prenent de mira totes les seves vessants, des de la més pastoral a la més acadèmica.

► **Grup d'autoformació de mestres i professors.** Sota l'emparedat d'aquesta delegació, ha sorgit en aquest curs la iniciativa d'un grup

de professors i mestres de religió que treballen a la nostra diòcesi per reunir-se en unes sessions d'autoformació, a fi de posar en comú coneixences i aprofundir temàtiques d'interès. La convocatòria és per als últims divendres de mes de les 18 a les 20 h. La propera sessió tindrà lloc el 25 de gener.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

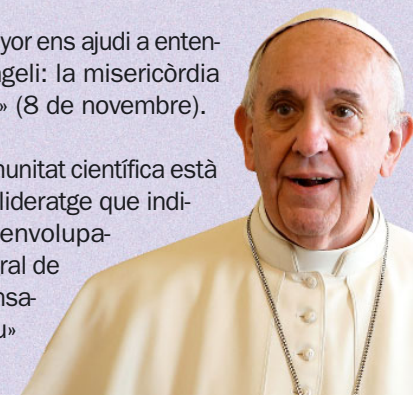
@Pontifex: «Esforcem-nos, amb la pregària i amb l'acció, en allunyar del cor, de les paraules

i dels gestos tota violència, per tenir cura de la casa comú» (6 de novembre).

@Pontifex: «Jesús ens crida a celebrar amb Ell, a estar a prop seu, a canviar de vida» (6 de novembre).

@Pontifex: «Que el Senyor ens ajudi a entendre la lògica de l'Evangelí: la misericòrdia a través del testimoni» (8 de novembre).

@Pontifex: «Avui la comunitat científica està cridada a construir un lideratge que indiqui solucions de desenvolupament sostenible i integral de tots els pobles, indispensable per construir la pau» (10 de novembre).

Curset de catequistes de l'Arxiprestat de Sant Feliu

Com cada any, els catequistes de l'Arxiprestat de Sant Feliu van aprofitar la primera setmana de l'any, després de Reis, per a fer una formació conjunta. Han estat concretament els dies 8 i 9 de gener a la Casa de l'Església. Enguany, s'ha pres de mira un dels punts forts proposats pel Pla Pastoral Diocesà: el coneixement de la Bíblia, i s'ha unit a l'anhel dels catequistes per ajudar els infants a experimentar un trobament amb Jesús, ben real i d'acord amb la seva edat, mitjançant la pregària.

Quaranta-cinc catequistes de les parròquies d'aquest arxiprestat van aprendre tècniques per a fer pregària amb la Bíblia i amb els infants a les sessions de Catequesi, alhora que ells mateixos van fer pregària junts.

Aquesta formació ha estat a càrrec de la Sra. Meritxell Martínez i del seu marit Xavier Estefanell, que conformen el grup «La magrana creativa». D'una manera molt dinàmica i en forma de taller van fer participar els i les catequistes del seu mateix entusiasme i il·lusió.

Festa patronal dels diaques de la PEB

El 21 gener és la festivitat de Sant Fructuós, bisbe i màrtir, i dels seus diaques, Auguri i Eulogi. En aquesta data, es reuneixen els diaques i familiars de les tres diòcesis de la Província eclesiàstica de Barcelona, de forma rotatòria a cadascuna de les seus; aquest any serà a Terrassa. El programa consta de dues trobades festives:

—A les 20 h, celebració de l'Eucaristia a la Catedral-Basilica del Sant Esperit. La trobada inclou

els aspirants i candidats al diaconat, també amb les seves esposes, així com les persones que sentin alguna inquietud vocacional en relació amb aquest ministeri.

—A les 21.30 h, hi haurà el sopar de germanor. Hi segueix la sobretaula amb el lliurament de reconeixements als diaques que el 2019 celebren el seu XXV aniversari de l'ordenació: Mn. Ventura Ferrando i Mn. Florenci Travé, de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat.

JMJ Panamá... a Mataró

Des de les Delegacions de Joventut de Catalunya (SIJ) s'ha organitzat la *JMJPanama.cat*, és a dir, una ocasió de viure des de casa nostra l'esperit de la Jornada Mundial de la Joventut. A través de jocs, testimonis, música, tallers, connexions en directe a Panamá, etc., s'intentarà viure l'esperit d'una JMJ.

La convocatòria és per al 26-27 de gener, el cap de setmana de la JMJ, a la ciutat de Mataró, per a joves de les següents edats: 14-17 anys i 18-30 anys.

A les 12.30 h del dissabte serà l'acollida, a l'escola Sant Josep de Mataró. A la tarda, el centre d'interès serà la figura de Maria, amb diverses activitats segons les edats. Després de sopar la música serà la protagonista. Diumenge al matí hi haurà diversos tallers, per acabar amb l'eucaristia d'enviament a la Basílica de Santa Maria i el dinar degustació a la vora la platja. Més info: www.jovesij.cat

AGENDA

► Pregària ecumènica a la catedral.

El proper 25 de gener, a les 19 h, en el dia de cloenda de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, tindrà lloc una celebració ecumènica a la Catedral de Sant Llorenç, presidida pel Sr. Bisbe Agustí Cortés, i amb altres representants de les esglésies evangèlica i ortodoxa. Hi haurà també l'acompanyament musical de la Coraleta de Masquefa.

► Trobada dels delegats diocesans de Família i Vida de la CET. El proper 26 de gener tindrà lloc, a la Casa de l'Església, aquesta reunió amb el bisbe Agustí, que és el responsable de la Conferència Episcopal Tarracense per a la Pastoral Familiar.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

21. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [He 10,32-36 / Sl 33 / Jo 17,11b-19]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259); santa Agnès, verge agustina, de Benigànim.

22. ■ Dimarts [He 6,10-20 / Sl 110 / Mc 2,23-28]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i màrtir a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana; beat Guillem Josep Chaminate, prev. marianista; sant Vicenç Pol·lotti, prev. (família Mínims i Trinitaris).

23. □ Dimecres [He 7,1-3.15-17 / Sl 109 / Mc 3,1-6]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. ■ **Tortosa:** Sant Francesc Gil de

Frederic i Sans, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indoxina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

24. □ Dijous [He 7,25-8,6 / Sl 39 / Mc 3,7-12]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors; Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i mr.

25. □ Divendres [Fets 22,3-16 (o bé: Fets 9,1-22) / Sl 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de Sant Pau, apòstol, camí de Damasc; sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

26. □ Dissabte [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / Sl 95 / Mc 3,20-21]. Sant

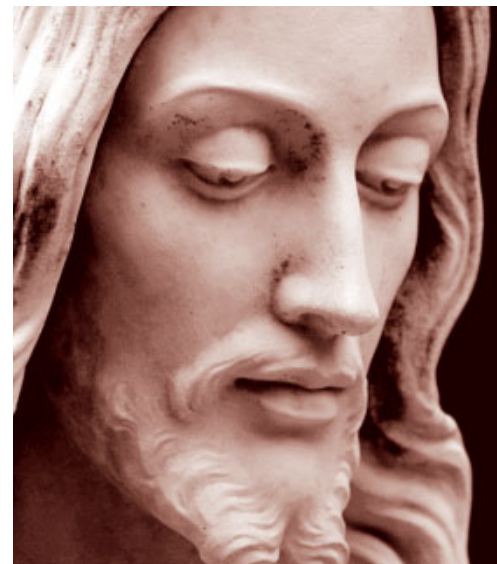
Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola), viuda, deixeblla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Citeaux.

27. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ne 8,2-4a.5-6.8-10 / Sl 18 / 1Co 12,12-30 (o bé, més breu: 12,12-14.27) / Lc 1,1-4;4,14-21]. Santa Àngela de Mèrici (1470-1540), vg. fund. ursulines (Brèscia, 1535). □ **Tortosa:** Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre - Gilet, València, 1896), prev. fund. teresianes (STJ); sant Vitalià, papa (657-672); sant Emeri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.

Diumente II de durant l'any (C)

COMENTARI

A tu et diran: Jo-me-l'estimo

Si durant el temps de Nadal hem contemplat la manifestació de Déu en forma humana, aquest diumente ens presenta encara una altra manifestació de Déu: Ell és l'espòs de la humanitat, Déu està enamorat dels homes. Ho veiem en la primera lectura: *No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La-Desolada» a la teva terra; a tu et diran: «Jo-me-l'estimo» i a la teva terra, «Té marit», perquè el Senyor, t'estimarà i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa com un jove esposa una donzella, el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia.* Tot l'amor de Déu s'expressa en llenguatge d'enamorament. Si el poble podia pensar en algun moment que Déu l'havia abandonat (quan era a l'exili) certament no és així.

Amb aquest rerefons podem entendre millor l'evangeli, carregat tot ell de molts simbolismes (*l'aigua convertida en vi, les piques de pedra de la purificació, la «dona», la gran quantitat de litres...*) que van més enllà de la seva dimensió històrica. *Així començà Jesús el seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria és a dir, manifesta el seu amor, Déu es revela en ell precisament en unes noces. Per a Joan els miracles són precisament «signes». Déu és l'espòs de la humanitat. Les piques de pedra destinades a la purificació usuals entre els jueus (totes les pràctiques de l'AT) ja han passat; ara ha arribat el vi nou que és la salvació que porta Jesús, que és el vi molt millor.*

Podem veure la sobreabundància de la salvació en els carismes esmentats en la segona lectura: *Do d'una paraula profunda, de desglossar les veritats, de la fe, de donar la salut als malalts, de fer miracles, de profecia, de distingir si un esperit és fals o autèntic, de parlar llenguatges misteriosos, d'interpretar-los: tots són obra de l'únic Esperit.* Preguntem-nos quin és el nostre carisma que hem de posar al servei de l'Església, sabent sempre que tot és do de l'Esperit i no mèrit nostre.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 62,1-5)

Per amor de Sió no vull callar, no vull reposar per Jerusalem fins que aparegui com un raig de llum el seu bé, i la seva salvació com una torxa encesa. Els altres pobles veuran el teu bé, tots els reis veuran la teva glòria i et donaran un nom nou que els llavis del Senyor designaran. Seràs una corona magnífica a les mans del Senyor, i una diadema reial a les mans del teu Déu. No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La-Desolada» a la teva terra: a tu et diran «Jo-me-l'estimo», i a la teva terra, «Té marit», perquè el Senyor t'estimarà, i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa com un jove esposa una donzella; el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia.

▶ Salm responsorial (95)

R. *Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,4-11)

Germans, els dons que rebem són dons diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Un, gràcies a l'Esperit, rep el do d'una paraula profunda; un altre, per obra del mateix Esperit, rep el do de desglossar les veritats; un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe; un altre, el do de donar la salut als malalts; en virtut de l'únic Esperit, un altre, el do de fer miracles; un altre el do de profecia; un altre, el de distingir si un esperit és fals o autèntic; un altre, el do de parlar llenguatges misteriosos; un altre, el do d'interpretar-los. Tots aquests dons són obra de l'únic Esperit, que els distribueix en particular a cadascú com li sembla bé.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 2,1-11)

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats. Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi.» Jesús li respon: «Mare, per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora.» Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui.» Hi havia allí sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Cada una d'elles tenia una cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques.» Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei.» Ells n'hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor.» Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell.

▶ Lectura del llibre de Isaïes (Is 62,1-5)

Por amor a Sió no callaré, por amor de Jerusalén no descansaré, hasta que rompa la aurora de su justicia, y su salvación llamee como antorcha. Los pueblos verán tu justicia, y los reyes tu gloria; te pondrán un nombre nuevo, pronunciado por la boca del Señor. Serás corona fúlgida en la mano del Señor y diadema real en la palma de tu Dios. Ya no te llamarán «Abandonada», ni a tu tierra «Devastada»; a ti te llamarán «Mi predilecta», y a tu tierra «Desposada», porque el Señor te prefiere a ti, y tu tierra tendrá un esposo. Como un joven se desposa con una donzella, así te desposan tus constructores. Como se regocija el marido con su esposa, se regocija tu Dios contigo.

▶ Salmo responsorial (95)

R. *Contad las maravillas del Señor a todas las naciones.*

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,4-11)

Hermanos: Hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Y así uno recibe del Espíritu el hablar con sabiduría; otro, el hablar con inteligencia, según el mismo Espíritu. Hay quien, por el mismo Espíritu, recibe el don de la fe; y otro, por el mismo Espíritu, don de curar. A este se le ha concedido hacer milagros; a aquel, profetizar. A otro, distinguir los buenos y malos espíritus. A uno, la diversidad de lenguas; a otro, el don de interpretarlas.

El mismo y único Espíritu obra todo esto, repartiendo a cada uno en particular como él quiere.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 2,1-11)

En aquel tiempo, había una boda en Caná de Galilea, y la madre de Jesús estaba allí. Jesús y sus discípulos estaban también invitados a la boda.

Faltó el vino, y la madre de Jesús le dice: «No tienen vino». Jesús le dice: «Mujer, ¿qué tengo yo que ver contigo? Todavía no ha llegado mi hora». Su madre dice a los sirvientes: «Haced lo que él os diga».

Había allí colocadas seis tinajas de piedra, para las purificaciones de los judíos, de unos cien litros cada una. Jesús les dice: «Llenad las tinajas de agua». Y las llenaron hasta arriba. Entonces les dice: «Sacad ahora y llevadlo al mayordomo». Ellos se lo llevaron. El mayordomo probó el agua convertida en vino sin saber de dónde venía (los sirvientes sí lo sabían, pues habían sacado el agua), y entonces llama al esposo y le dice: «Todo el mundo pone primero el vino bueno y, cuando ya están bebidos, el peor; tú, en cambio, has guardado el vino bueno hasta ahora».

Este fue el primero de los signos que Jesús realizó en Caná de Galilea; así manifestó su gloria y sus discípulos creyeron en él.